

Bet. o. Lovf. om Forbud mod Tobaksdyrkning.

fundne Overveielser af Spørgsmaalet nærmest synes at være havnede i.

Til Oplysning om dette sidste Punkt skal Flertallet endnu bemærke, at Finansministeren, efterat Folkethingets Toldudvalg i Samlingen 1871—72 havde henledet Opmærksomheden paa Nødvendigheden af at lægge en Afgift paa den indenlandske Tobaksavl, naar Tobakstolden forhøiedes, i Samlingen 1872—73 fremlagde Forslag om en Arealafgift paa Tobaksavlen, som atter forelagdes i næste Samling, dog med de væsentlige Væmpelser, at Dyrkerne nu kunde vælge en Udbyttebeskatning, og at Skatten kun var en Differentialafgift. Disse Vædringer fraraadedes atter af et Flertal i Landstingets Toldudvalgs Betænkning af 28de Marts 1874. Saa fremsatte imidlertid et Flertal i Folkethingets Toldudvalgs Betænkning af 11te Mai 1875 et foreløbigt Forslag til Forbud mod indenlandsk Tobaksdyrkning, og et i det Væsentlige derefter formet Forslag fremlagdes af den nuværende Finansminister i Samlingen 1876—77, som nu, efter at nærværende Udvalgs Flertal i sin under 8de Mai f. N. afgivne Betænkning havde udtalt sig derfor, er forelagt paany, og som Flertallet derfor skal tilraade Thinget at vedtage, dog med de nedenfor foreslaaede Forandringer i de enkelte Paragrafer.

Til § 1.

Naar Paragrafen nævner 200 Kvadratalen, er det formentlig 200 Kvadratalen Jord, som menes, hvorfor Ordet „Jord“ foreslaas tilføiet.

Til § 2.

Da der i § 1 er indeholdt ikke et, men to Forbud, bør Ordet „det“ i 1ste Linie ændres til „de“. Endvidere er det urigtigt, naar Paragrafen under Strafsansvar paalægger den Eier, der faar Kundskab om, at der dyrkes Tobak paa hans Jord, at anmeldte dette for Politiet, da den formentlig kun

figter til Kundskab om den ulovlige Dyrkning deraf til Salg eller ud over det tilladte Maal til eget Brug. En Vædring i Affattelsen, som tydeliggjør dette, er derfor bragt i Forslag. I 2det Stykke indeholdes dernæst en Regel om, hvor længe Konfiskation af den ulovlig avlede Tobak kan finde Sted, som imidlertid savner den fornødne Tydelighed. Flertallet foreslaar derfor en Vædring, som tilsteder Konfiskationen, indtil Tobakken i fabrikeret Tilstand er afhændet til Forbrug; thi saalænge og kun saalænge bør den formentlig kunne finde Sted.

Til Bestemmelsen om Konfiskation har Flertallet dernæst fundet det rigtigt at føie det i § 3 i Slutningen optagne Paabud af den konfiskerede Tobaks Salg til Fordel for Statskassen. Endelig er det endnu fundet rigtigt at foreslaa en Bestemmelse om, at de her omhandlede Bødesager behandles som offentlige Politisager, tilføiet denne Paragraf af Grunde, som ville blive fremhævede i Bemærkningerne til den næste Paragraf.

Til § 3.

Den sidste Sætning i denne Paragraf er alt foreslaaet hensat paa en mere naturlig Plads, og den næstsidste Sætning bør som overflødig helst udgaa. Bestemmelsen om, at Bøderne skulle tilfalde Statskassen, er en Undtagelse fra Reglen, hvorefter de i Politisager idømte Bøder tilfalde Politikassen, hvilken Undtagelse ikke skjønes at være begrundet under de givne Omstændigheder, hvor det netop i Kontrollens Interesse turde være ønskeligt at opretholde Reglen. Tilbage bliver saa kun den første Sætning i Paragrafen, som alt er foreslaaet tilføiet den foregaaende Paragraf, og derefter kan formentlig hele § 3 udgaa.

Til § 4.

Da det er Meningen, at de paagældende Eiere skulle have en bestemt Ret til at kræve Erstatning, foreslaas Ordene: „kan der“ i Linie 2 og 5—6 udeladte. Derimod vil det formentlig være rigtigt at tilføie en udtryk-